

NIEWYMOWA (1) sb f

I pl niewym(o)wami.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Brak umiejętności wysławiania się: iż choć mu się wymawiali [Prorocy] profototami fwemi/niewymowami fwemi. A gdy się on sftawał duchem mowiącym w wfciech ich/ tedy [...] [nikt] nigdy się żadnemu z nich fprzećiwić nie mógł. *RejPos* 283v.*

Cf NIEWYMOWNOŚĆ, WYMOWA

JB